

Utklipp s. 27-28

Sandpapir

FABRIK

MERKE

1

FLINT

MALERVARER

LINOLJE — ZINKHVIDT
TITANHVIDT — LAKKER

PRIMA SVENSK TJÆRE
KOBBERSTOFF, BLAKKFERNIS

Billigst hos

E. LUNDS MASKINFORRETNING A.S

ETABL. 1879 — C. SUNDTSGT. 26 — TELEGRAFADR.: „EILERT“ — TELEFONER 10587, 12429, 10075

Godt verktøi er halve arbeidet

Bruk våre MESTERPENSLER av ren Sibirisk børst, og våre Negropensler av ren Kinesisk børst. — Det beste som kan skaffes.

CHRIST. ENGEBRETSSEN & SØN

SPECIALFORRETNING FOR MALERE

PILESTRÆDET 27 — ALFHEIM — OSLO

JOH. M. ARNESEN A.S

FARVEHANDEL

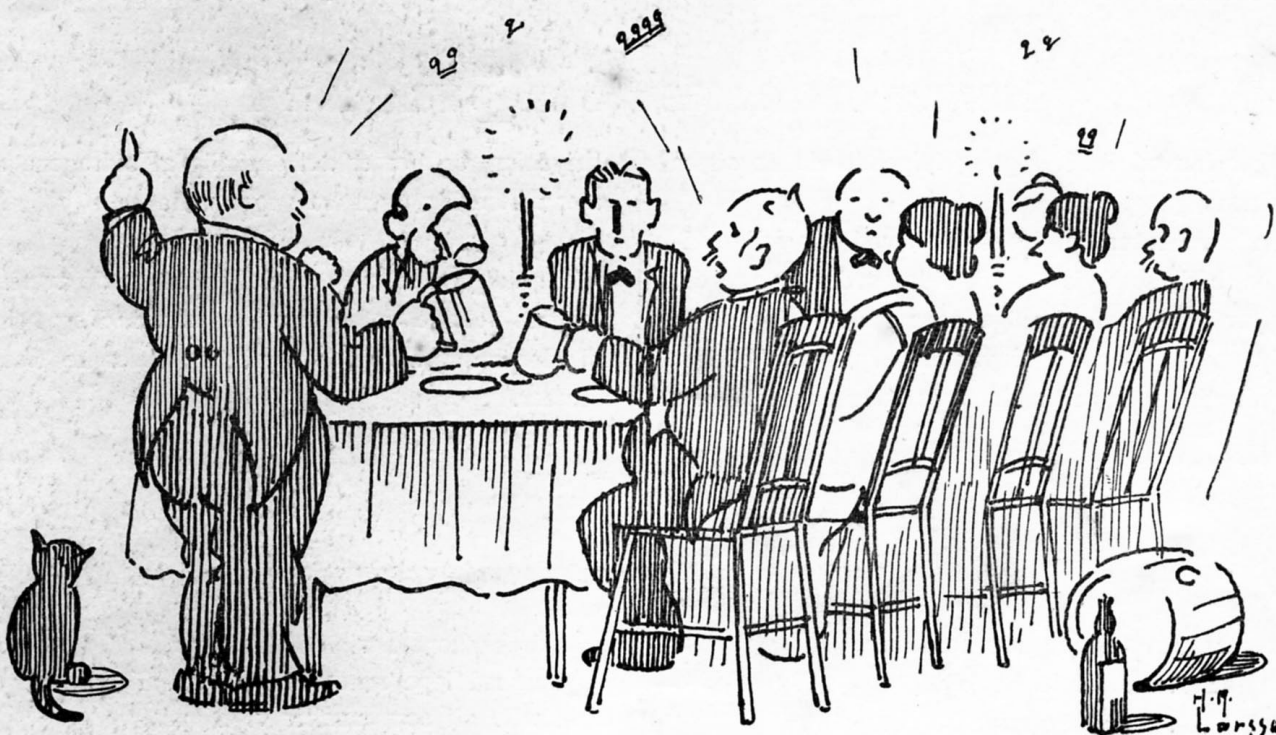
MALERVARER

En gross og en detail

ØVREGATEN 14

TELEFONER 11070 — 12408

VELKOMMEN!

Du gode, gamle malerfest.

Mel.: Per spillemann.

Se øinene skinner og lebene ler,
man blunker så skjentsomt til en og til fler,
ikveld er vi kåte med sang og med kvad,
ti ungdom og galskap de følges jo ad.
Du gode gamle malerfest — du malerfest —
for dig: hurra!

Nei intet så herlig som kjente å se,
og kan vi så feste des bedre er det!
La gledens kulør bli vår farve idag,
først da er vi mestere uti vårt fag.
Du gode gamle malerstand, oss alle mann
et høit hurra!

Vi hører så nok om besvær og om grin,
et strålende smil er en god medisin,
til solskinn og glede vi alle er skapt,
og slik kost får ingen i aften for knapt.
Du gode gamle festhumør, du festhumør,
for dig hurra!

Vi byder velkommen med begernes klang,
vi fester jo bare en eneste gang:
Gid gleden må vare til neste års fest,
må lykken bli hverdagens hedrede gjest!
Du gode gamle malerfest — vår alles fest,
et langt hurra!

A. Andersen.

Godt nyttår ønskes våre lesere landet rundt!

Bergensmalernes „Sandpapir Nr. 1“

foreligger herved i 18. årgang følgende tidens strøm og slektens gang.

I første rekke er det festskriftet, ved vår årlige familiefest, både som økonomisk bidragsyder og ved det utvalg av våre egne festlige sanger det bringer. — »Sandpapir Nr. 1« er også vår årsrevy, hvor kolleger og begivenheter settes under mer eller mindre farvet

belysning, og her er det ønskelig at bidragene strømmer rikere inn også fra yngre kolleger.

Samtidig retter vi en hjertelig takk til de averterende for den velvilje de alltid møter oss med og henstiller til våre kolleger å kjøpe norske kvalitetsvarer hos disse firmaer.

Vær nu ikke for alvorlig.

Atter er den skjønne dag oprunnen,
at vi samles skal i festlig lag,
glad i hele natt, til morgenstunden,
kiv og allslags tøv på døren jag.

∴ Grip kun bare gleden,
ikke vær beskjeden,
der er nok til alle som vil more sig ikveld. ∴

Våre damer skaffer himmelsk glede,
beil til henne når det passer sig,
når med henne du i valsen treder,
gå kun trøstig på, se slik som mig.

∴ Blomstene så skjønne,
bladene så grønne,
plukk dem bare du, der kommer alltid fler igjen. ∴

Farvesymfoni, musikkens toner,
gylden spartel glatter allting ut,
syng hurra så det i salen doner,
gleder vi oss alle som en brud.

∴ Syng om alt som godt er,
bort med alt som rått er,
løs på alle bånd, og give gleden dig ivold. ∴

Våres økonom vi høit beklager,
han må løpe rundt til Per og Pål,
skaffe alt som smaker våre maver,
la vi derfor drikke hans'es skål.

∴ Samlaget du eier,
derfor godt du greier,
til å skaffe dig og oss en glad og munter kveld. ∴

La oss holde fast ved vår forening,
selv om der er frafall nokså stort,
det må være våres felles mening,
stifterne en takk, godt arbeid gjort.

∴ La oss disse hedre,
liksom de var fedre.
Tøm et glass for nutid, og for fremtiden, hurra. ∴

Vær nu ikke for alvorlig,
om det ikke går som det var smurt,
solskinn kommer nok, så blir det vårlig,
der er nok av dem som har det surt.

∴ Flaue tider glemmes,
gleden ikke hemmes.
Løft ditt beger og din panne, syng et høit hurra. ∴

L o f f e n.

Springende punkter ifjor.

Da bølgene hadde lagt sig efter generalforsamlingen 1936 steg solen stadig høiere varslende et nytt års begynnelse. Dette blev innledet med 20 malermestre på kalkuleringsarbeide i Sivlesgate.

Men våren var ennu ikke ankommet, og da en sakfører optrådte som fagmann, trakk samtlige mestre sig tilbake i god orden.

Først da forstod vi fullt ut hvad det betød når det under verdenskrigen lød at »vi trakk oss seirende tilbake«.

Sakføreren blev nemlig dypt skuffet over den orden vi holdt i rekkene og truet med rettslige skritt.

Sådanne skritt kunde ha betydning i vikingetiden, men nu i Folkeforbundets tidsalder er det jo bare tilbakeskrittene som fører frem. Og således blev det. Begge parter gikk bakklengs, og medlemmenes trening i dette blev ikke uten betydning for årets senere begivenheter.

Vi kom nemlig tidlig på året i kontakt med tanken om en malekampanje, båret frem av olje- og farvegrossister, som vesentlig solgte i smått over disken, ved siden av den undervisning i maler- og lakkererarbeide de drev som binæring.

Vi blev imidlertid stående vankelmødig overfor all denne fagkunnskap og undlot å ta nogen skritt.

Men fremskrittet uteblev ikke.

En måned senere gikk vi et stykke inn på en kontrakt med kampanjekomiteen under den freidige forutsetning at der skulde bli et såkalt lojalt samarbeide.

Men det viste sig snart at den ånd som besjeler malerne er i strid med tidsånden. Kontrakten burde selvfølgelig ha gått ut på det motsatte av hvad vi ønsket.

Moderne mentalitet krever dette.

Den vesentlige betydning ved enhver kontrakt er at den brytes, hvilket er et av de få lyspunkter i dagens billede.

Gjentagne brudd på folkeforbundspakten er her vårt lysende forbillede, trofast fulgt av de såkalte ulovlige streiker som ikke rammes av loven. Malekampanjekomiteen hadde også denne den rette ånd og følgen var at vi gjorde de nødvendige tilbakeskritt ut av kampanjen.

Dette var annen gang vi hadde den glede å trekke oss seirende tilbake til stor bestyrtelse for kampanjekomiteen som øieblikkelig erklærte oss krig på kniven.

Dens pennehelter, forskanset bak norske tremassefabrikker, overfalt oss med en regn av giftige piler — men malerne var tykkhudet og mistet ikke én mann.

Dette bragte komiteen til fortvilelsens rand, og i sin vande søkte den hjelp hos reklameforeningen i håp om at moderne reklameteknikk skulde greie å få has på oss. —

Og ganske riktig blev der tillyst foredrag av reklamechef Alysens, om »Malekampanjen«, hvor der blev etlet passende plass til å meddele at malerne var de eneste som hadde tegnet bidrag uten å betale.

Vi hadde da ikke annet valg enn å anbringe komiteen i Bergenspressen hvor den blev presset nesten flat. —

Komiteen overlevet bare såvidt dette press, og var så avkrefteat at den måtte søke hjelp hos herremann Bugge.

Denne fikk i oppdrag å si, hvad komiteen ikke turde påstå, nemlig at alle farvehandlere måtte føle sig rammet av våre uttalelser.

Dette var det siste pust i sivet som formodentlig ennu står og stritter langs frosne bekkefar.

Men for hver dag som går gjør solen påny større skritt på himmelen og det spretter i spirende frø.

Det er reklamechefen som våkner til nytt liv, og da solen først stiger op i øst reiser han østover for å finne modnere laurbær i Oslo by. Men da ryktet går forut for mannen blir bærene gjerne sure.

Dameforeningen på landtur.

Som avslutning på et godt samarbeide i det forløpne år, bestemte vi oss for å ta en tur, men hvor, det var ikke så lett å bestemme, for felleskassen hadde ikke meget i behold, og vi var snart klar over at nogen stor tur kunde det ikke bli. — Imidlertid reddet fru Nordahl situasjonen ved å invitere damene til sitt landsted på Bjørøen.

Neste dag møttes vi på Sukkerhusbryggen kl. 8, hvorfra vi tok fergen over til Laksevåg, og videre med bil til Mathopen. Der lå en motorbåt klar for å skyss oss til Bjørøen. Da det blåste ganske godt, følte vi visse betenkeligheter med å gå ombord, men det blev fort overvunnet, og avsted bar det. Vi var ikke før satt ut fra land før vi fikk den ene sjøsprøit verre enn den andre over oss, og fru Nordahl ropte stadig: »Ole, Ole, styr på bølgene.« Men alt gikk allikevel godt, selv om der var en eller annen som følte sig litt »dykkert« da vi steg i land. — Humøret kom fort på toppen da vi kom frem og fikk betrakte det herlige landsted. Imens tok fru Nordahl ledelsen av kjøkkenet, og tryllet frem det aller beste, og maten smakte herlig efter den bevegede sjøtur.

Senere på dagen tittet solen frem, så vi fikk ta et par bilder. Imidlertid var klokken så mange at vi måtte tenke på hjemturen. Den blev lagt samme vei som vi kom. — Da vi tok avskjed med hverandre var vi alle enige om at vi hadde hatt godt utbytte av turen, og vi var oppfrisket og i godt humør da vi kom tilbake til våre menn.

S. L.

1879

Erfaring.

Se hvad andre sier om
Cedrololjen:

Er ikke dette et bevis for
at også De med trygghet
kan bruke **Cedrololjen?**

Fagfolk sier

Oslo 20—1—29.

Cedrololje.

Som utførende malermester for Norges Statsbaner, Oslo Distrikt, d. v. s. Østbanestasjonen og Hovedbanen, har jeg såvel for jernbanen som i min private forretning anvendt Cedrololjen fabrikkert av Jacobsens Farveut-
salg A.s, med stor fordel. — Jeg har brukt den til alm. gulvoljing, parkettgulver, gamle linoleumsgulver, foruten til almindelige malerarbeider med farver tilsatt. Den tør-
rer hård, den tørre fort, den tørre klæbefri, er elastisk nok, sprekker ikke og er i det hele tatt uundværlig for arbeide som skal utføres på kort tid.

Tør på foranledning gi den min sikre og veloverveiede anbefaling.

Nils B. Ross (sign.)
Malermester.

Firma Jacobsens Farveut-
salg A.s,
Her.

På foranledning kan vi meddele at vi er særdeles godt fornøiet med »Cedrol« oljen, som blev benyttet da vi strøk vårt verksteds- og garasjeggulv høsten 1927.

Den binder cementen utmerket og har stått utmerket mot bensin og olje.

Vi kan gi »Cedrol« oljen vår beste anbefaling.

Med høiaktelse
pr. pr. Cathinco Bang A.s
C. Bang (sign.)

Kristiansand S. 15—9—30.

Til Alna Chem. Fabrikker,
Oslo.

Jeg har i ca. 5 år brukt Deres Cedrol gulvolje og har alltid vært fornøiet med den. Den har alltid tørret klebe-
fritt og hurtig. Jeg har funnet at den er den beste av de gulvoljer jeg hittil har brukt.

Ærbødigst
O. Tronstad (sign.)
Malermester.

Jacobsens Farveut-
salg A.s,
Oslo.

Det er mig en glede å meddele Dem, at den i sin tid fra Dem mottatte Cedrololje har vunnet bifall hos dem som har forsøkt den. En maler har endog uttalt at den er bedre enn — — —.

Ærbødigst
Namsos Farvehandel.
T. Fjeldstad (sign.)

Cedrol malerolje fabrikeres av:

ALNA CHEM. FABRIKER, OSLO

Forlang oljen hos Deres farvehandler!

Nonstopping Sandpapirkalender.

I 1938 har den første og den tredje måned 2 ny-månener hver.

Forøvrig er månene fordelt nogenlunde jevnt utover året. —

Der forekommer 3 profane tidsbolker med kontrapunkt.

Først må nevnes årets mørke- og lys-tider som henlegges til nyttår og Sankt Hans. Da varsles plassmenn på landet og leilendinger i byen om at vandringsstaven må tas i bruk til andre tider, nemlig påske eller mikæli.

Nyttår er forøvrig den gode offerviljes tid. Da sendes skibsladninger tremasse gjennom presse og post med ubegrensede mengder gode ønsker til alt og alle. Ved Sankt Hans er offerviljen derimot meget begrenset av egenkjærlighet til den man elsker.

Den tredje todeling finner sted 17. mai og 17. november.

Den 17. mai minnes vi fedrene i våre mødres land og den frihet vi nesten har mistet.

Vi lever i barnets århundre og ungdommen har ennå friheten i behold så lenge den ikke søker arbeide.

Det er stolte øieblikke når guttenes bataljoner på maidagen overdøver hverandre med trommer og horn under vaiende faner, rake i ryggen og stålkvass i blikket, med drøm om dåd å øve. Måtte drømmen slå rot i byggende gjerning.

Halvårsdagen etter er det den 17. november, de bergenske håndverkeres dag — dagen da de møtes for å kaste blikket frem og tilbake.

Før våren inntreffer morsdagen.

Den gjør sig særlig bemerket ved at bakerne tømmer markedet og kalkgravene sine for egg til konditor-kaker. Dette øver sterk innflydelse på hønsene som fra den dag legger påskeegg.

Til farsdagen har almanakkforfatterne ennå ikke funnet noen ledig dag. Årets dage er fremdeles beslaglagt til minne om begivenheter og lover som har revet ned eller bygget landet. Søndage har vi derimot overflod av. Oprinnelig var dette solens dag, men da solen sjelden møtte på dagen, blev navnet forandret lenge før Nidaros blev Trondheim.

I 1938 inntreffer en malerdag dersom en dag blir ledig. Foreløbig er den henlagt av samme grunn som farsdagen. Den er henlagt til Vika ved Akerselvns munning hvor de eldste kjøkkenavleiringer fra den unge steinalder er funnet.

Nu har imidlertid regjeringen Nygårdsvold innført en ennå yngre steinalder, idet staten betaler produksjonsomkostningene ved steinindustrien i Oslofjorden, således at Vestlandets steinhuggere kan få sammenhengende ferie.

Omkostningene ved dette behandles som inntekt og

bokføres bare en gang. Dette kalles enkel plan-økonomi.

Der er delte meninger om hvorvidt Vika kommer av å vike eller om det er beslektet med det svenske veckan.

Den siste versjon har ført frem til »Vi kan«-utstillingen 1938, idet Vikan ved todeling gir uttrykk for dyktighet.

Akerselven er ikke landets vannrikeste, men dog den mest innholdsrike av våre elver, og store banker har avleiret sig ved dens munning.

Her ligger den ene landsbanken etter den andre samt bukten og den ene Tampen. Vestpå har de beholdt den andre Tampen og de store fiskebanker, således at landsdelene er jevnt tilgodesett.

Havets sølv strømmer inn på Vestkysten, og den gylne strøm samler sig ved Akerselvns munning. Her samler kontingenter, premier, skatter og avgifter sig på Norges-bankene og flere andre sine banker.

Kommer det alvorlige henstillinger blir ca. 5 procent av de innkomne midler sendt tilbake til distriktene som vanlig rente en gang for alle. De resterende har central-administrasjonen en egen evne til å sette ben på således at de kan gå.

Men så er jo også landets beste rådgivere og eksperter for hånden.

Vi erindrer bl. a. dr. Ræstad som etter verdenskrigen startet »Frihandelsforeningen« med det formål å påvise hvilken betydning det har for det økonomiske livs fremgang at disponible midler fritt kan disponeres.

I de senere år har denne forening arbeidet i det stille og sannsynligvis bare optatt medlemmer av familien.

Av andre kalendariske tegn kan nevnes at kaffe-brenningen i Brasil og sukkerfyringen i Vestindien fungerer utmerket hvilket viser sig i den høie temperatur Golfstrømmen har fått i den senere tid.

Mørke utsikter og særlig kulde kan derfor ikke påregnes før solen har passert Hundens tegn.

En malet neger.

I mine unge dage tok jeg en ferietur til en god venn som var landhandler i Yttre Hardanger.

Bygden lå avsides og rutebåten anløp bare 2 ganger i uken.

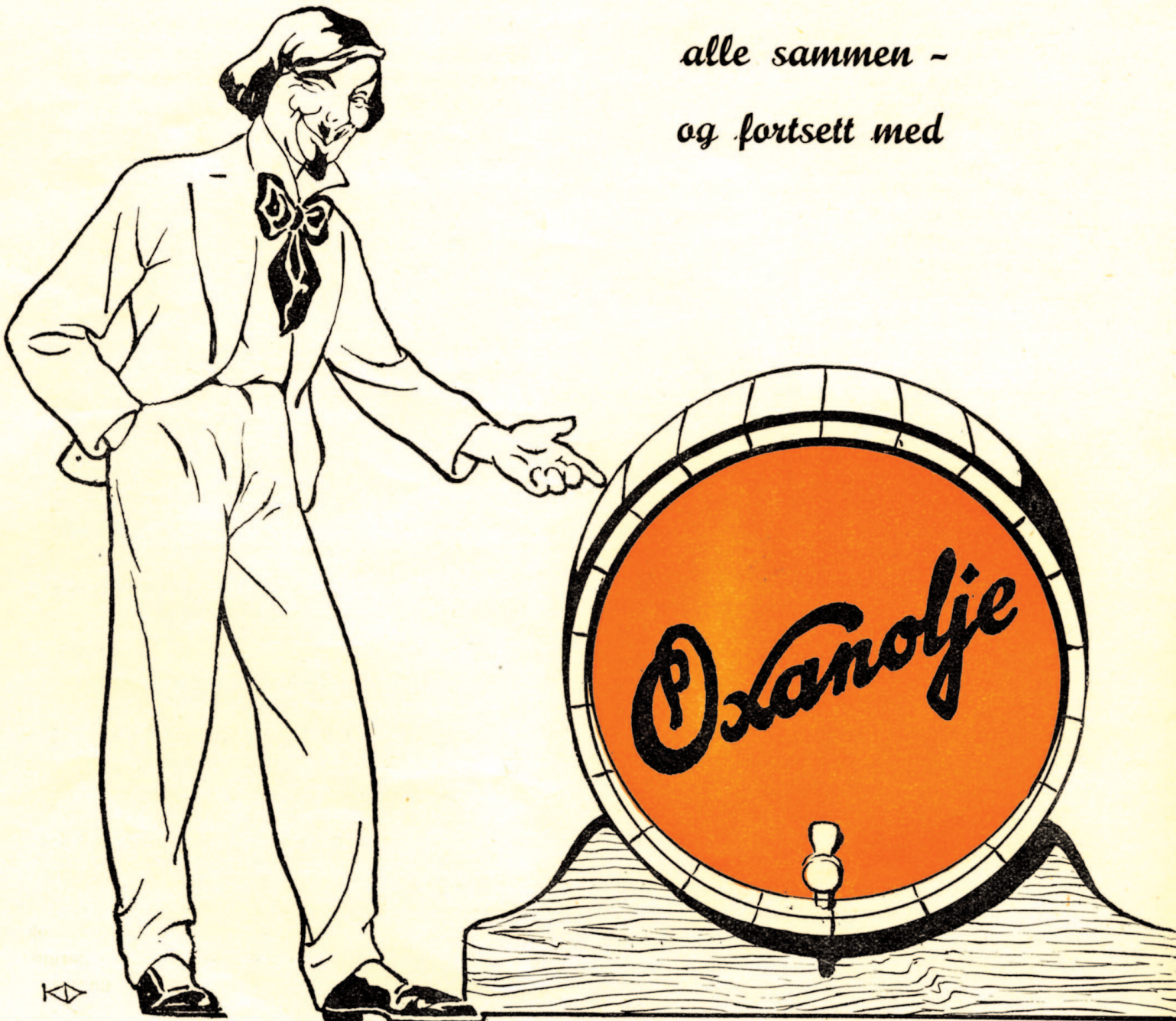
Der var mange opsittere spredt over et større område, men uten nogen skikkelig veiforbindelse. Bygdefolket var overveiende godmodige mennesker og fremmedtrafikk hadde ennå ikke øvet nogen skadelig innflydelse.

Jeg blev godt mottatt av landhandleren og tok fatt på mitt tegne- og malerarbeide av naturen derinne.

I huset møtte jeg en stor og sterk ungdom med

Godt nyttår

alle sammen -
og fortsett med

solid skjeggvekst og med en tanngar frisk og kraftig som på en unghest.

Han gikk tilhånde på lageret og var betrodd å borde rutebåten de dager den passerte.

Han viste stor interesse for mine tegninger og malerskrin, og da jeg tok et bilde av ham blev han helt begeistret. Vi kom da i prat og han spurte hvor mange negre der var i Bergen. Da jeg fortalte at der bare var en neger, blev han glad og fortalte at han hadde vært i Bergen for nogen år siden, og da hadde han sett en neger ved et hotell, og han var rigget med gullfrynser både oppe, nede, fremme og bak.

Dette hadde øiensynlig imponert ham mest av alt han så i Bergen og han spurte om jeg ikke kunde male ham til neger. Han var lei av livet derinne, og vilde reise til Bergen og ta plass på et hotell.

Efter konferanse med min venn landhandleren blev vi enig om å male ham til neger. Det kunde kanskje være en grei måte å bli kvit ham på for han var bryksom å ha i huset og gjorde lite nytte for sig.

Jo, jeg malte ham svart overalt hvor jeg kunde komme til, og han virket temmelig ekte.

Jeg må tilstå at jeg aldri har sett nogen være så lykkelig som denne bygdingen, da han speilet sig og så negerfjeset sitt.

Jeg måtte efter beste evne lære ham nogen afrikanske hyl: »I la la la! Y la la la!« og han tok godt efter for det var ikke fritt for at han var musikalsk.

Munnspill spilte han også og nu skulde han rundt i bygden å holde konserter for å tjene penger til byreisen.

Den første kunden hos landhandleren blev imidlertid aldeles vettskremt da han så den nymalte negeren.

Han satte på sprang som om Gamle-Erik var i helen på ham, og de afrikanske hyl fra negeren gjorde ham ennu sikrere i sin tro.

Nu skulde den nybakte neger ut i bygden for å holde sine konserter og jeg glemmer aldri hans avskjeds-serenade da han stod på bakken og istemte de afrikanske hyl: »I la la la! Y la la la!« så det ljomet utover bygden inntil lyden døde hen langt borte i skog og fjell.

Men her i denne avlegse bygden hadde de aldri sett svartinger før, og vi fikk snart erfare at ryktet løper forut for mannen.

Kundene uteblev fra forretningen.

Tredje dagen efter hørtes et meget svakt hyl nærme sig handelsboden og snart efter steg en villt utseende litt avbleket neger inn og kjøpte en halv mark grønnspe. Det var den første kunde på tre dager.

Ennu gikk det mange dager før bygden kom sig i rette gjenge. Man hadde låst sig inne da det ryktes at Gamle-Erik sjøl var kommet til bygden.

Det blev ingen Bergens-reise av dengang, og Bergen blev snytt for en godt malt neger. B a s t.

Arbeidsforholdene i 1937.

Tiltross for at reklamechefens statistikk over beskjeftigelsesgraden i malerfaget er bygget på reklame-teknikk, har det forløpne år vært et av de arbeidsrikeste i foreningens historie, og vi vil gjerne overfor medlemmene påpeke den betydning foreningens virke har for arbeidsmengden som tilkommer mestrene.

Tro mot gammel tradisjon åpnedes arbeidsåret med familiefesten hvor to tredjedeler av medlemmene på en eneste natt fikk 170 prosent av den innskutte kapital.

Også på annen måte viste januar sig å være en glimrende arbeidsmåned. Vi hadde da både kalkuleringsarbeidet i Sivlesgate, og det meget større for de sjøfarende på Nordneshalvøen.

Disse skaffet flertallet av våre medlemmer lengere tids arbeide i den mørke årstid, og når vi tar i betraktning at tid er penger så var det ikke små summer som kunde skrives på en eller annen konto.

Allerede på generalforsamlingen hadde 52 medlemmer fått varig arbeide, eller stod i reserve til sådant arbeide i tilfelle forfall.

Senere fikk vi 8 medlemmer ansatt i anbudskontrollen, 6 i den fagtekniske kontroll, 4 til tariff-forhandlinger, 3 til arbeide med pristariff, 5 til utarbeidelse av akkordtariff og 5 til akkordtariffkontroll.

Man vil således se at 83 av våre 52 medlemmer er skaffet lengere tids arbeide i det forløpne år.

Da flere av våre medlemmer tildels også har vært optatt med malerarbeide har man ofte måttet ta natten til hjelp for å bli ferdig.

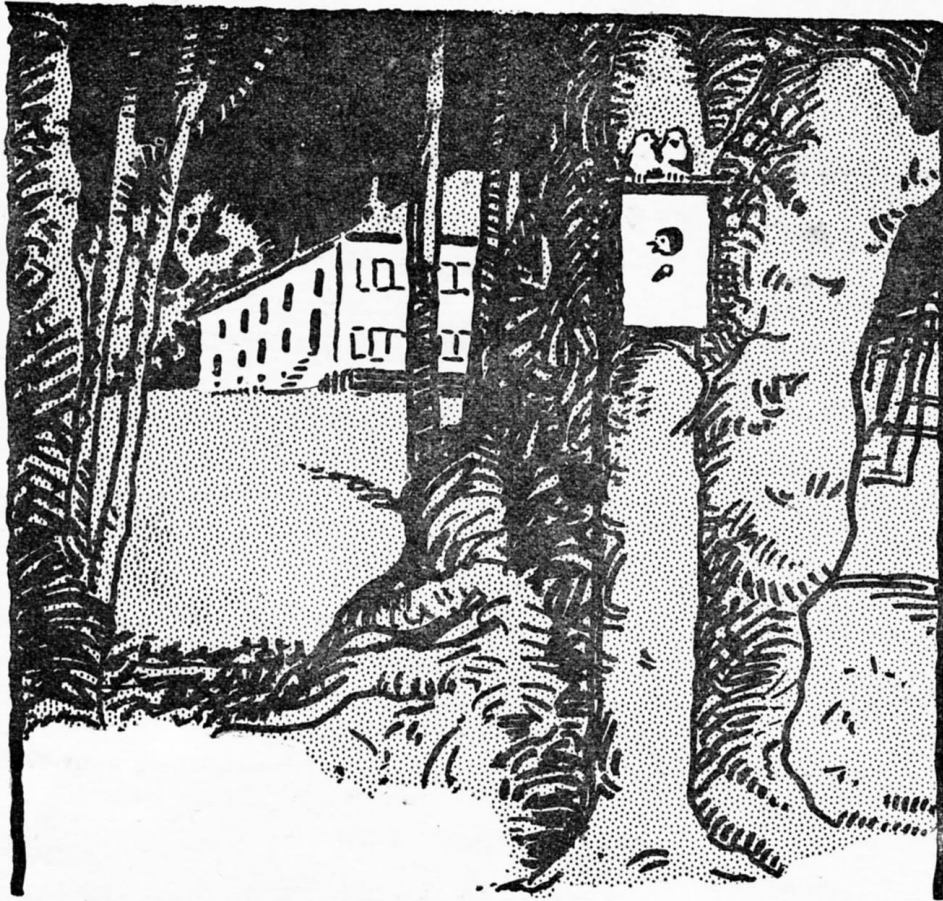
Som et tydelig tegn på opdriften og offerviljen hos våre medlemmer kan det meddeles at det bare er blandt dem som ikke er ansatt av foreningen vi treffer sådanne som ikke har betalt kontingent i de senere år.

Som en erkjentlighetsgave til kassereren er han blitt tildelt all den kontingentrestanse som ikke kan inn-drives.

Tilslutt vil vi nevne at de mange pristariffer på malerarbeide, som i det forløpne år blev utarbeidet før de tråtte i kraft, ikke har øvet nogen skadelig innflydelse på sesongarbeidet.

Av forhold som har medvirket til dette gunstige resultat kan særlig fremheves at flere av dem, som ikke fikk tildelt arbeide, hadde regnet efter pristariffen.

Det er å håpe at man også i det kommende år fortsetter med dette til gagn for alle som har bruk for fagets utøvere.

Tidovit -

Tidovit -

Tidovit -

Hører De ikke allerede
vårens glade sang:

Tidovit -

på store og små hus.

Schøyens ANERKJENDTE
KVALITETSLAKKER
OPAL
TIL PARKETT
INLAID OG
LINOLEUM

**EKSPEDIT
4
TIMERS
LAKK**

for gulv og linoleum

Familjeturen.

Søndag 9. juli var malerne buden til Bastholmen, og allerede lørdag reiste de mest iherdige utover med rutebåten for å legge alt tilrette for en festlig dag, men jeg slapp ikke fri så tidlig.

Så slår en som heter Nilsen på strengen og sier at han skal utover samme vei med motorbåt kl. 1 om natten og de som hadde lyst kunde følge med. Ja hvem kunde jeg få med av malere på den tid av døgnnet? Det måtte være Møllerup'en, som jeg også traff i telefonen, men han var ikke sikker på om der blev noget bridgeparti, og han følte sig heller ikke så ung at han kunde være ute om natten.

Følgen var at jeg blev alene maler med motoren utover. Underveis forsvant både en aldri så liten og min øvrige niste.

Før jeg visste ordet av det kom Halfdan og Haakon med flere frem av skyggen på et ness, og da forstod jeg at vi var fremme.

Efter en del velkomsttaler med sang var det meningen vi skulde legge oss.

Men å sove når man er i stemning og i slikt vær, det falt ikke i min smak, og da Halfdan var av samme mening tok vi en nattlig tur på fjorden for å forsøke fiskelykken med dorg.

Ja vi rodde rundt holmer og skjær i midtsommer-natten og fisken hadde dårlig appetitt; men vi fikk da iallfall nogen av Basten sine bekjente blalyr og en fersk makrell.

Men det var merkelig at fisken bare bet når Halfdan rodde, så han må antagelig ha greie på hvor fisken holder sig om natten, fra dengang han drev seilspporten herute.

Det var allerede lysnet da vi gikk i land og satte oss med en stille røk og prat til vi hørte der blev rørelse i leiren. — Da vi kom op til det store lysthuset var de fleste oppe, men Haakon holdt det snorkende.

Vi la makrellen vår i armene hans og kastet oss på kjøien, men det varte ikke lenge før der blev ropt: »Nu er det frokost!«

Vi var ferdigklædt og gikk nedover til hovedhuset som stander ved fjorden akkurat som ungbirken til Welhaven.

Der stanser vi et øieblikk for å nyte utsikten.

Plutselig farer en skikkelse forbi oss og på hodet i sjøen.

Det var Haakon. »Okk, her er stor makrellstim i sjøen idag, ska eg ta op en til frokosten?«

»Ja jorr bare de, vi har nok med en stim.« Haakon dukker og kommer op igjen med makrellen vår: »Eg fikk bare fatt i denne ene, di andre løpte sin vei.«

Nu hørte vi rutebåten ute i fjorden, og vi avgårde i robåter til stoppestedet.

Men det viste sig snart at flertallet av malerne var reist utover lørdag. Tallet blev bare øket med 3. Det var våre to seniors A. B. og Næss'en foruten den yngre Gullaksen som hadde passende familie med.

Så bar det tilbake til frokosten hvor jeg spiste mig mett på de andre sine koteletter og pølser, som gled glatt ned i mjøden fra Hansa.

Derefter blev det rundtur på holmen med besiktigelse av planteveksten. Særlig i le mot syd var det interessant å se flere tropiske planter i god utvikling. Derefter gikk dansen lenge med håndorgel i lysthuset, mens begrene med Basten sitt heimebrygg gikk rundt i kretsen.

Men vi måtte snart ut i naturen for atter å nyte utsikten over den solbelyste skjærgård, krydret med spikkekjøtt, kringler og en aldri så liten.

Dagen tok ende da solen gikk ned og Haakon kom som vanlig Malvin i forkjøpet med takketalen.

Så bar det med båten til byen, hvor vi stråenke-menn selvfølgelig straks pigget til køis for å tenke på vår bedre halvdel. Halfdan hadde sin et sted i fjordene og jeg min på Stadthavet.

Men vi var blitt et minne rikere; et ledd i arbeidet for bedre samhold mellem kollegene.

I v a r.

Hos redaktøren.

Redaktøren hadde sagt til mig: Skriv noget til »Sandpapiir«. Liker ikke å skrive, sa jeg, det er det verste du ber mig om.

Du kan, forsøk bare, jovisst kan du, klem bare iveri.

Og nu var jeg på vei op trappene til redaktøren med artikkelen i lommen. Det var ikke fritt for at knærne var litt matte.

Jeg ringer på entrédøren. Fru Hansen åpner. Goddag frue, er redaktøren hjemme? Joda, kom bare inn. Takk for sist frue. Nu, hvordan likte De Dem på den konstituerende. Jotakk, hun var som vanlig et smil, den var hyggelig, det var riktig kjekt at vi kvinner også kunde få være med på et møte med våre menn.

Jeg hang frakken fra mig. Fruen åpner døren til

MINERALITMALING

for utvendig mur-, puss- og betongflater. MINERALITMALINGEN gir en vanntett flate og beskytter muren mot fuktighet og frost.

MINERALIT EMALJEMALING

for alle innvendige flater og for ethvert underlag. — MINERALIT EMALJEMALINGEN er hurtigtørrende, luktfri og vaskbar. Et strøk i almindelighet nok, derfor en meget billig maling.

GULLMEDALJE Trøndelagsutstillingen 1930.

MINERALITMALING TYPE T.T.

Vakre dekorative farver for alle innendørs formål. — Kan bl. a. benyttes på gammel tapet.

Alle disse produkter er NORSKE og fabrikeres kun av

A.s. OSLO MØRTELVERK — Bestum pr. Oslo

*Kjøp norske
Kvalitetsvarer*

redaktøren, redaktøren spør, hvem er det? Å, er det dig, Håkon, kom bare inn. Og inn går jeg i redaktørens lune rede.

De må undskylde, her er så uryddig, men min mann roter så forferdelig, bøker, blader og papirer ligger ut-over borde og stoler. Jamen, det må vel være slik hos en redaktør når han skal redigere og plasere tingene på sin rette plass, sa jeg.

Sitt ned, sitt ned! Har du skrevet noget, jeg er i fullt arbeide med stoffet til bladet. Alle som skriver noget, kommer alltid i siste liten. — Jeg tar artikkelen frem fra lommen.

Få se, sa han. Nei jeg tror jeg må lese den selv, for dette er bare en kladd. Tror du ikke jeg kan lese kladder.

Han får det og begynner å lese. Nei dette går ikke. Du får ta og lese dette selv, for gale er min skrift, men din er verre.

Jeg begynner å lese, litt tør i munnen og angst i hjerte, inn imellem hører jeg redaktøren — ja — javel ja, — å ja, — nei, — jασå. Telefonen ringer, redaktøren griper telefonen, — redaktøren av »Sandpapir« her, — hva — joda, ja, — malermester Halfdan Hansen, — ja, det er mig, — se på arbeide, — hvorhenne, åja, skal hele leiligheten males — har det så travelt nu, bladet skal være ferdig til lørdag, hva? — Ja, joda — får se på den i neste uke. — Forsent, det var synd, kan ikke hjelpe for det, adjø. — Ja, hvad synes du, sier han, bli heftet med malerarbeide på denne årstid.

I det øieblikk så jeg hvor stor redaktøren var, og jeg følte min egen litenhet.

— Fortsett og les, og jeg leste. Litt vanskelig var det for mig å forstå min egen skrift. Jeg kommer til et avsnitt, stopper lesningen og spør: Går den? Joda, — fortsett! Jeg fortsetter og leser til det var slutt. Jeg ser op på redaktøren. Nu hvordan likte du det? Han svarer ikke, men ser tankefull ut. — Jeg vil jo ikke støte nogen, men jeg synes det måtte sies sådan, sier jeg. Men med ett svarer han: Du tror vel ikke du kan skrive. Gå hjem og renskriv det så jeg kan lese det, så skal nok jeg redigere det så der blir klang over det, sa han. Jeg følte mig trygg, for dette var jo det samme som at artikkelen min var antatt.

Nu kommer fruene inn, hun hadde trukket sig tilbake når jeg leste. Skal det være en kopp kaffe, Hansen? Jatakk, sa jeg, det skal smake godt nu. Jeg tror hun forstod mig, for en kopp kaffe vilde få nervene mine på plass igjen, skjønt jeg nettop kom fra eftermiddagskaffen hjemme.

Redaktøren er også annonsechef. Han tar et »Sandpapir« og sier: Denne annonsen går ut, for malerne kjøper ikke noget hos ham. Vet du om nogen som kan ta den plassen? Ja, forsøk den farvehandleren der oppe i utkanten av byen, for han har flere av våre medlemmer som handler hos sig. Redaktøren noterer navn

og adresse. Med ett ser han op: Du si mig, hvad tid fikk du inspirasjonen til den artikkelen din?

Jo, det skal jeg si dig. Det skjedde om natten, klokken var over 24. Jeg hadde lenge lagt og kastet mig frem og tilbake i sengen og ikke fått sove, og tankene arbeidet. Stille og fredelig var det rundt mig, barna og min hustru sov; med ett har jeg det, frem efter blyant, papir og en bok, og ved nattlampens lys sat jeg i sengen og skrev, derfor den dårlige skriften. Redaktøren ser på mig og sier: Med andre ord, du hadde et lyst øieblikk i ditt mørke.

Jeg reiser mig for å gå, takker redaktøren for den oppmerksomhet han har vist mig ved å høre på mig, og at min artikkel var antatt til »Sandpapir«.

Redaktøren takker mig for at jeg hadde skrevet noget, og ønsket artikkelen snart igjen, for bladet må snarest i trykken.

Og så forlot jeg den største redaktør blandt malermestrene, og den største malermester blandt redaktører.

H a a k o n .

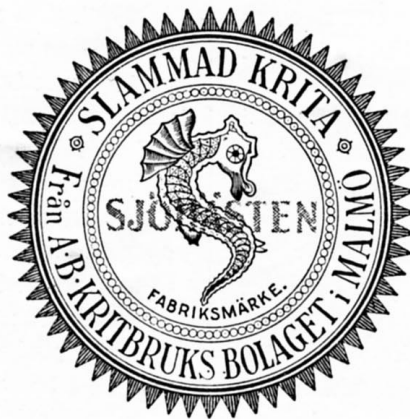
Generalforsamlingen.

Møtet begynte, vår formann forkynte med patos og slag i bordet, at nu hadde generalforsamlingen ordet. Op stod Halfdan Hansen og leste med henførelse: Vi har holdt skansen, og det gir trygg følelse i kommende tider med tvungen akkord til alle sider. Min beretning forteller nøiaktig hvad saken gjelder. Hvad du sår, skulde du med rente høste uendelig som et ullgarnsnøste. Sekretæren satte sig stille ned, og høstet fred.

Kassereren leste på tall i en time, og alt som han leste det tok til å rime, at penge stod ute og penge stod inne, mens resten var spredt for alle vinde. Tilslutt han talte op alle monetene, imens kokte verten potetene. Valgene gikk som de skulde gå, med små forandringer sån just nå. Sekretæren hr. Hansen sa denne gang nei, for en gangs skyld vilde han gå sin vei. Valget eraktet at Hansen skal vi ha, med Håkon som fornavn det og låter bra. Nils Paulsen blev styrets nyeste mann, — velsignet være ham.

Komiteer og nevnder man valgte til slutt, alle lot sig velge og klappede trutt. Styret fikk takk som sig hør og bør — som før.

Og så kom festen, men jeg husker ikke resten. Snipp snapp snute, så er eventyret ute.

Aktiebolaget **Kritbruksbolaget i Malmö**

En lur maler

forstår meningen med den gamle sannhet:
„Den som kjøper billig, kjøper som regel for dyrt“. Deror velger han den beste lim som blir billigst i bruk, nemlig:

Kongshavn lim i plater - Krystaller eller „Elefant“ vannfast koldlim - den norske malerlim.

Vi ønsker malerne

Et godt nyttår!

KONGSHAVN LIM- & MINERALNÆRINGFABRIK

HANS B. FASMER

BERGEN

Håndverkersangernes ferd til Tyskland i anledning 90-års jubileet.

Mel.: Den evigglade kobbersmed.

De fleste føler sikkert en ustyrlig lyst og trang
å gjenopleve litt av Tysklandsturen i en sang.
Nu fester vi igjen men denne gang på hjemlig grunn
og derfor vil vi boltre oss i minnene en stund.
Så går vi ombord — og tar turen omigjen;
tenker straks på køien som blev vår beste venn
og vårt tilfluktssted når fornemmelsene kom.
Hvem som led og hvem som ofret skal vi ikke snakke om

Da slingringen bedaget sig — hver kvinne og hver mann
kom op på dekk og så når vi passerte Helgoland.
Mens »Iris« opad Elben for, langs rekken stod vi tett
og blanke øine søkte Blankenese's silhuett.
Da vi la til kaien i Hamburg blev det stas;
der var Betsy og Leif; der var Hoppe; der var Schnaas.
Vår »Stadt Hamburg« blev straks kvittert med sang
fra land,
og så roptes der velkommen og så vinket alle mann.

St. Pauli lokket og avsted i buss til »Zillertal«.
Vi stusset. — Er det oss eller de andre som er gal?
»Die grosse« kom på bordet og så blev vi ør og varm.
Det endte med i »Schaunkelwatz« vi deltok arm i arm.
Men nu velder minnene frem for oss påny,
og de skifter fort som en strålende revy.
Hvert et minne rummer dog meget for enhver,
men de må nok nevnes ganske kort i denne sangen her.

Vi startet fredag morgen på en busstur rundt i by'n
og så med båter Hafenrundfahrt — ja den var et syn.
Så tok vi elevator ned i jorden for en stund,
spaserte i tunellen under Elbens våte bunn.
(Fotografene glemte vi — »Bitte eine Mark).
Så i buss til Hagenbecks kjente dyrepark.
Så til Sagebiel for å prøve korets klang
og i Ratsweinkeller — Kameradschaftsabend —
festlig sang.

Den neste dag var preget av høitidelighetens ånd.
Først nedlegning av kransen med de nasjonale bånd.
Den stemningsfulle mottagelse på Rådhuset vi fikk
og alt det skjønne der vi så — står ennu for vårt blikk.
Så til dagens clou — vår konsert i Sagebiel,
hver en sanger følte det samme uten tvil.
Vi sang prikkfritt godt og det var en festlig stund,
da det drysset blomster inn til Solberg-Hansen,
Buntz og Lund.

På autostrade fort avsted til Lübeck Stadt hinaus.
Til St. Marien Kirche og til alte Schabbelhaus.
I Schiffer'es Gesellschaft fikk vi sitte ved det bord
hvør »Bergens-farerne« så ofte brukte store ord.
Travemünde, oh-wunderschöne badested,
(neste sommer reiser vi allesammen ned),
der i friluft holdt vi en vellykket konsert
og på gaten dirigerte Finn som rene stokk ekspert.

Godt
nytt
år!

**Andersen &
Engbretsen**

Farvehandel, inneh. Andreas Wohl
Pilestr. nær Citypas. Tlf. 10726 14739

THV. CHRISTENSEN

FARVEHANDEL – KRONSTAD

Alle malerverker til konkurrerende priser

Inndalsveien 1 b.

Telefon 98865

Fra Hamburg til Berlin med tog; med busser til hotell. De fleste spurte skuffet: Blir det ganske mørkt i kveld? Først middag i Germania-Sälen — busstur rundt Berlin. Statuer, stolte bygninger, skulpturer som var fin. Unter den Linden, slottet og Brandenburger Thor. Ehrenmal i minnet har preget sine spor, Sieges Allé, Lustgarten, Domen, Königsplatz. Alt var vakkert, alt var ekte, her var ingen kunst ersatz.

Haus Vaterland med Löwenbräu og Finn som dirigent. Da damen løftet buksen var vi allesammen spendt. Da Finn stod der i knebukser blev latteren til skråll og flate over bordene drakk vi orkestrets skål. Berliner Sängerbund inviterte oss på øl, vi sa ja takk, men — vi betalte ølet sjøl. Det de fleste lærte sig først var: Ober — hier, bitte bringen Sie uns schnellst möglich viele grosse bier

Først Reichssportfeld — så Wannsee så til Potsdam —
Sanssouci.

Vi »tøflet« gjennom slottene som helter sant å si. Da alt det skjønne var besett vi gikk »Zum Obelisk«, der lengtet vi for alvor etter ekte bergensk fisk. Funkturm — Tempelhof — Untergrund naturligvis. Woolworth - Ka-de-we - Wertheim - damers paradisi. På »Prälatten«, Marius, for vår »president« holdt en tale. Alt var strålende og alle lys var tendt.

Berlin — retur til Hamburg — Deutschlandshaus
og Alsteren.
Konsert i sjømannskirken; riktig stemningsfull var den. Da vi fra Schuppen neunzehn bort fra Hamburg
skulde dra
så sang vi »Oh Hammonia — wie herlich stehst du da«. Hjem i solgangsbris — et symbol på turen vår. Eventyrets glans aldri oss av minne går. Derfor vil vi takke for denne skjønne ferd. Få kan nevnes, det er mange som er takken ærlig verd.

Vi takker først vårt styre og vår kjære »president« som Olav Trygvason og »Sålsberg Hansen«
blev han kjent.

Og så vår komité som skapte økonomisk grunn, så Nyborg, Bjarne Buntz og dirigenten Cecil Lund. Og tilslutt vår venn og vårt hedersmedlem Schnaas, korets damer sa at han burde hete »Knas«, Hoppe sa: »Ja — ja,« ordnet alt — en prektig kar. Takk til alle og vi sier som herr Hoppe:
»Skål-nicht war«.

Bj.

Plantenes og malernes vinterliv.

Det var en kveld jeg satt hjemme og hørte en professor i botanikk holde et radioforedrag om plantenes vinterliv.

Det interesserte mig, men min datter vilde ha en annen forbindelse, hvad jeg protesterte mot.

Hun svarte mig at det var bedre professoren talte om hvordan malerne levet om vinteren, for plantene greier sig nok om ikkè han står der og preiker om det. —

Hennes svar gav mig noget å filosofere over. Jeg har jo fulgt plantenes liv fra barn av og i malernes liv har jeg også levet i kamp med kolleger som er det verste for eksistensen.

De nestverste har vært arkitekter, sakførere og stråmenn som bandt oss til båsen og melket oss til mere enn siste dråpen av tålmodighet.

Lyse minner har vi dog fra verdenskrigens dager, da vi blev fritatt fra å arbeide på grunn av materialmangel. Da lå ovennevnte individer på magen for å få noget arbeide utført av malerne.

Nu er vi kommet derhen at de sosiale goder som fagorganisasjon og politikere har pådyttet samfundet er blitt til deres egen og det frie næringslivs forbannelse.

Frihet, likhet og broderskap er blitt den rene parodi, mestrene står i underdanighet til fagorganisasjonen som helt vil bestemme over forretningsdriften, og hvad de ikke greier det besørger stat og kommune ved sine tvangslover. Idag skjer det fyldest hvad Henrik Ibsen sa i et brev til Georg Brandes — at staten er individets forbannelse.

Men nu går vi tilbake til saken og det var plantenes liv. —

Professoren talte så idyllisk om deres liv at jeg måtte dvele ved det for å gi mine kolleger et inntrykk av det paradisiske liv de fører.

Professoren sa så skjønt det vi alle vet om — Se liljene på marken — men sådan kan vi ikke leve her i Norden. Han talte om vannliljene »Nøkkerosen«, som samtidig er både brud og brudgom, og vi har sett hvor herlig de folder sig ut og speiler sig i vannene på fjell og i dal. Når vinteren kommer senker de sig ned i dypet, solid innkapslet og mett av sommersolens livgivende stråler.

Dernede lever de sitt ubevisste liv inntil de, når isen smelter for en ny vårs komme, atter strekker sig op i dagen til sol og sommer for atter å leke brud og brudgom med sig selv. — Rundt om leker avkommet og kollegene nikker til hverandre i den svalende sommerbris og er vel fornøiet med tilværelsen.

Jeg minnes en maler som nesten levet liljenes liv. Når vinteren kom krøp han i seng hjemme hos sin mor godt forsynt med bøker om Frithjof Nansen og Roald

Lilleborgs
RENE KOKTE LINOLJE
Sibolin

En kvalitet De alltid kan stole på - jevn og sikker i hvert fat.

G J Ø R M A L I N G E N F I N

Amundsens polarferder, og så frøs han sig bort fra tilværelsen og sov til han hørte fluene summe i stuen.

Da spratt han op: »Jamen er det sommer — fluene kommer!«

Da varte det ikke lenge før han var i malerklær.

Min læremester var »professor« og alltid tørstig. Han sa at vi burde være ølkjørere om sommeren og samlagsbetjenter om vinteren.

Da mente han vi hadde det bedre enn liljene på marken selv om de stod i vann til halsen.

B a s t e n.

Vårforneemselser i shipping.

Nyttårsmoroen var just forbi da malerne tok skibsarbeidet op til behandling. Timearbeidet var i fare.

Enkelte mestre var blitt utslått i konkurransen og grunnen skulde være at de hadde skrevet alle arbeidstimen på regningen. I år forsøkte de å gi bindende anbud, antagelig i den tro at dette var ærligere og ikke tillot nogen bakdørsgodslighet.

Formannen påtalte dette forsøk på å rive ned hvad han hadde bygget op, vi hadde fått nok av det som skjedde for 7 år siden.

Da reiste en som ikke var formann sig og sa at nu skulde der gå hull på bylden.

Den gang var flere blitt enig om å fordele arbeidet ved etter tur å ligge lavest i pris. Men for å undgå bryderiet med all denne fordelingen blev laveste anbud satt til det dobbelte av hvad timearbeidet kostet.

Efter den dag har der visstnok ikke vært innhentet anbud og heller ikke nogen fordeling.

En som ikke hadde vært formann sa at det var lumpent med disse anbudene. Når man førte dobbelt notisbok og en av disse blev tilstillet medlemmene, eller Det stigende Fond, då måtte den sak være bragt ut av verden.

Straks efter blev Conrad grepet av rettfærdig harme: »Nu kan det være nok, formann, eg tåler ikke at du bruker den klubben mer, og står her og preiker støtt. No ve eg bruke klubben og ha ordet, for eg e hverken nokken knehøne eller idiot, og vi har fått nok av alt dette lureriet til di så kaller seg båtmalere.«

Derefter vedtok man styrets forslag om at de 12 som nu kaller sig skibsmalere innbetaler 500 kroner hver til et garantifond som sikkerhet for at de ikke gir pris på bygningsarbeide.

Det er dog tillatt å overta sådant arbeide efter timeberegning når det er kalkulert og der er innhentet anbud hos andre.

Forslaget blev enstemmig vedtatt under forutsetning av at styret i ny innstilling foreslår det ophevet innen 15. februar dette år.

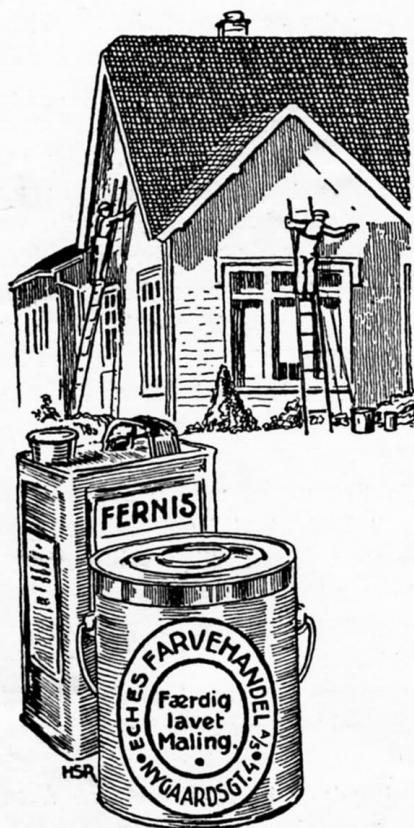
Tyske studier.

I mine unge dager, og det er ikke så lenge siden, hørte jeg stadig om mestre og svenner som hadde »vorre ute«, og jeg syntes det var liksom noget eget med disse slik som vi syntes om alle utlendinger som var her efter brannen, og så bestemte jeg mig å reise til Tyskland, først for å gå på skole og siden når jeg var inne i sprog o.s.v. å valse. — Der var bare én som sa til mig at for faget sin del behøver du ikke å reise, vi har jo så mange dyktige karer her hjemme, men for livets skole sin skyld skulde alle komme sig hjemmenfra en stund. — Alt så så greit ut. Jeg hadde en bok »Danskeren i Tyskland«, en kamerat i Hamburg og Biggen var i Buxstehude, som var mitt bestemmelsessted.

Reisen nedover gikk uten noget særlig. Jeg leste i boken og når vi kom til Kiel så vi Hugo Stinnes sitt navn i meterhøie bokstaver. Forskjellige skilter langs Kielerkanalen og i frihavnen i Hamburg forstod jeg med en gang, og jeg sa til min kamerat som var på bryggen at her kan man godt klare sig alene. Men det skulde jeg ikke ha sagt. Kameraten var ansatt på kontor og måtte til sitt arbeide, og sa jeg kunde gå rundt i byen og i 3-tiden gå inn på en kafé, som han viste mig, så kunde vi treffes der. Jeg blev jo snart trett av å se på huser og gikk inn til en barber og blev tatt ved nesen både på den ene og den andre måten, og 1 time før avtalt tid gikk jeg inn på kafeen og satte mig. — I boken min stod hvordan jeg skulde bestille kaffe, og jeg så gjorde. Kelneren spurte mig om noget annet, og jeg bare nikket og da han kom så jeg at jeg hadde forstått ham, for det var kaker han kom med.

Mens jeg sitter her, stjeler jeg mig til å se på en dame som satt like i nærheten. Våre øine møttes og hun nikker til mig og selvfølgelig hilser jeg igjen. — Damen kommer bort og spør mig om noget, og jeg som var så heldig overfor kelneren med de kakene nikker bare. Hun setter sig ned og bestiller noget, og jeg trodde sikkert det måtte være datteren til verten og følte mig litt stolt. 5 minutter efter åpner døren sig og inn kommer en blanding av Greta Garbo og Marlene i flott pels, og dubber alle steder, og smiler og nikker til mig. Jeg tror jeg reiste mig halvt op og hilste igjen. Hun peiler bent over til mig, tar mig i hånden og prater litt. Jeg bare nikker og så har jeg jeg 2 damer ved bordet.

Begge anstrenger sig for å forstå mitt bergenske, og litt efter litt begynner det å demre for mig, da jeg ser de blick som de sender hverandre. — Jeg var derfor glad da jeg så min kamerat i døren. Han stanser litt og spør om jeg er meget optatt. Jeg forklarer ham at damene ikke er med mig, men det er visst døtre av verten. Jaja vi får spørre kelneren kem di e me' hermté han til mig, men jeg tror du står dig på å betale og

ZINKHVITT
TITANHVITT
EMALJELAKKER
FERNISSER
PENSLER
AADREVERKTØI
TAPETER
LINOLEUM

ALT I GODT UTVALG

Forsøk våre varer,
undersøk våre priser.

Eches Farvehandel A/S

NYGAARDSGATEN 4

se glad ut. — Ja så får du ordne det da, sa jeg. Og da skulde du ha sett de fine damene mine. De var helt rasende, og jeg var glad da vi var utenfor.

Efterpå gikk vi gjennom Reperbanens forskjellige kafeer og dansesteder, og jeg lærte en masse, og nu kom det frem, at det var fordi jeg var så overlegen på bryggen at han hadde sendt mig inn på denne kafeen med damene.

Kl. 11 satt jeg på toget og i Buxtehude var jeg kl. 12 og fant frem til hotellet som Biggen bodde på. Han var naturligvis ute, men kom straks etter så jeg kunde komme til køis etter en anstrengende dag, og mens jeg holdt på å sovne hørte jeg Biggen sa at han skulde skaffe mig en kjæreste, så lærer du sproget straks, men damene hadde jeg fått respekt for, og derfor er det litt dårlig med sproget enda.

Skolen var en 3-etasjes bygning, omtrent som tekni-ken her, med ca. 200 elever fra alle nasjoner, hol-landere, italienere, sveitsere, men mest fra Tsjekoslo-vakiet og tyskere. Endel av de siste var eldre folk med barter og skjegg, for skolen var også mesterskole for dem som skulde bli mestere. Av skandinaver var de fleste dansker, og 4 ja en stund 5 norske og 1 svensk.

Vi kunde gå hvor vi vilde på skolen og se og prate med alle, men helst holde oss i en etasje ad gangen. 1. etasje var trefarver og marmorering som blev utført i rå olje for vi skulde benytte våre plater så meget som mulig. — 2. etasje var reklamer o.s.v., og 3. etasje blumensal. Her våget ikke andre norske sig opp enn Nilsen fra Fredrikstad, som var den mest modne av oss. Her var masse å se, men lære tenkte jeg at hadde Nordal hatt en slik skole for nyutlærte svenner var resultatet blitt det samme, men så hadde vi en forening a la Heidelberg med gamle skikker fra laugstid, som der kunde fortelles en hel del om.

I juleferien reiste Biggen og jeg på en tur som bare skulde ofres for faget, og vi pløiet Berlin, Goslar, Köln, ja gud vet hvor vi ikke var, og alt det flotte malerarbeidet vi så, og hele turen for kr. 25 i norske penger, men så reiste vi på barnebillett, som alle skoleelever gjør i Tyskland, og mat, brød og smør kjøpte vi og holdt kosten selv.

Da vi var ferdig med skolen søkte Biggen og jeg etter arbeide. Det kunde vi også få, men ingen betaling, Så var vi lovet arbeide i Sveits, men tidene var så rare, tenk vi fikk 800 mark for 1 kr. Da jeg kom ned, og når jeg reiste fikk vi 1 million, så vi var hele valuta-spekulanter og måtte undersøke kursen hver dag, og mange dager under stort kursfall var det å mobilisere penger og reise ned til en arbeiderby som prisene steg litt senere enn kursen, og her blev Bjarnen en violin rikere, mens jeg for mine 2 kroner fikk hatt, strømper, samt diverse.

Våren var kommet hjemme og med den beskjed at nu var det travelt, og etter å ha rast ut et par dager

var jeg glad da jeg var kommet ombord i båten, og enda gladere da jeg var i Bergen, for jeg kom sammen med 30 mann som var avmønstret i Hamburg.

Ja, der er så meget som kunde fortelles, for der hender så meget når man er 3 nysgjerrige bergensere på ett sted.

I v a r e n.

Korfor?

Forleden dag på vandring ut til »Echen« traff jeg kollega Luripus ved Smålongeren. »Hør her du,« sa han, »det var jaggu bra eg traff deg. Eg går her og lurur på korfor mine kolleger holler på å male slik så di gjårr?«

»Jau de e' vel i mangel av at ingen andre gjårr det,« sa eg.

»Du misfortsår meg,« sa han, »eg mener årsaken korfor di handler slik så di gjørr, du som preiker om at vi må finne årsaken å ikkje dømme slik i hytt og vær — du kan vel hjelpe meg — ikkje det psykologi det kalles for.« — »Jau det er de,« sa eg, »men la vi ta å sitte oss ner på en benk, for vi blir så trøtt i beinene av å stå, og så får du spørre, så ska eg se om eg kan svare.«

»Korfor tok han der Nils den katolske kninikken?«

»Jau han måtte ta de arbeie for å få sjelefred. Han følte vel at han va for dyr på de han hadde i sommer.«

»Ska tru de,« sa Luripus.

»Men korfor tok Conraden lysverket?« »Jau, han fant ikkje mer kraft i Lys(holmen) så han måtte hente mer kraft på verket til mer Lys(holm).«

»Det trur eg,« sa Luripus, »men korfor reiste Henrikken med Vanførehjemmet?«

»Jau, eg har hørt han går svanger (med bil) og du vet så han raser ivei, så blir det vel ikkje lenge før han osså ender på Vanførehjemmet.«

»De der e trulig,« sa Luripus, »men korfor tar han der Olaf Johan alle di rekkehusene i utkanten av byn?«

Den store efterspørsel
etter norsk

Grillo / Pauli

zinkhvitt har bevist at
det er kvaliteten som
er det avgjørende ved
valg av zinkhvitt-
merke.

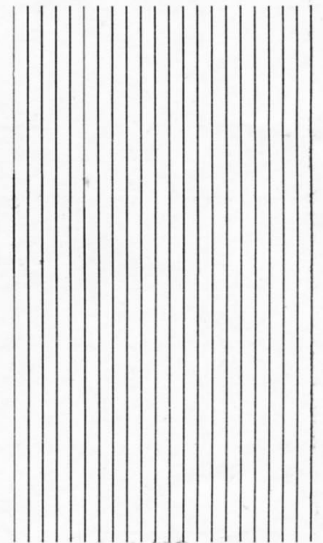
Varens drøihet, finhet og
renhet gir full valuta for
hvad disse to merker
koster mer enn annen
zinkhvitt.

Forlang derfor:

NORSK

Grillo / Pauli

ZINKHVITT

FABRIKANTER:

NORSKE
ZINKPRODUKTER A.S

OSLO

Godt nytt år!

og takk for det gamle.

Bruk nu som før **Norsk Gjersøe Zinkhvitt** det gode, gamle norske zinkhvittmerke. —

Prima vare til rimelig pris, derfor i en årrekke større salg i Norge enn av noget annet merke.

Leveres nu også i solide papirsekker på 50 og 25 kilo netto. Gjør et forsøk med denne emballasje. — Prisen er fordelaktig.

**DEN NORSKE ZINKHVIDTFABRIK
MARIUS GJERSØE**

OSLO

ETABLERT 1891.

100 % NORSK KAPITAL OG ARBEIDE

»Jau, du vet han har bil, å då e de likere å kjøre langsetter rekkene å se på alt de så han har skjenket byggmeistrene, enn te stå å se oetter skyskraperne så di andre må jorre.«

»No trur eg deg,« sa Luripus, »men korfor holler han der Ivar seg te telefonstasjonen?«

»Jau, han e en mann av få ord (på møtene) vet du, men han liker å lytte, og derfor har han anskaffet seg telefonstasjon med bistasjoner.«

»Eg må tru deg,« sa Luripus, »men korfor har Ole så mange båter å male?«

Så du vet e Ole fra lannet og han liker ikkje å gå i vannet, og derfor sørger han for å ha sitt på det tørre.«

»Det trur eg,« sa Luripus, »men korfor hører vi så lite te Rasmus?«

»Jau, firmaet hannes blir 100 år iår, og så du vet, når hundrede år e gått e allting glemt.«

»De e sant så de e sagt,« sa Luripus, »men korfor tok Olaffen Skjillingsbanken?«

»Jau, de va forde banken lå så nær Håndverkeren.«

»Eg må tru deg,« sa Luripus, »men korfor tok han der Malvin di der centrumshusene?«

»Jau, han ville no ha litt å seie i centrum han og,« sa eg.

»De trur eg så gjerne,« sa Luripus, »men korfor maler han der Lars på hotell Rosenkrantz?«

»De gjårr han forde der e både varme å go matlokt om vinteren,« sa eg.

»Jau den så kunne vært der,« sa Luripus, »men korfor malte Hedlund huset te skredder Rasmussen?«

»Jau han hadde løst på en ny dress, men de ble bare te en bokse.«

»Ikkje mer,« sa Luripus, »men korfor malte Albert J. de nye lagerhusene te Friele?«

»Jau, de va forde Trygve ikkje vilde ha de.«

»Å de va sånn de,« sa Luripus, »men korfor tok Zachen den der etasjen borte på Børskafeen?«

Jau, han ville vise folkene sine at tempoet deres e for lavt, og han fikk rett i de, for di jikk ikkje ut me akkorden etter den nye akkordtariffen.«

»De trur eg så gjerne,« sa Luripus, »men korfor tok han der Edvarden huset te Mowinckel?«

»Jau, du vet Mowinckel e reder, og så ville han vel skaffe seg adgang te å stikke av når han va ferdig.«

»De ikkje umulig de,« sa Luripus, »men korfor har Sigurd alle båtene te Bergenske?«

»Jau, han e jo jaktemann, og så snart han opdager en rev i farvannet skjyter han den.«

»De jårr han jaggu rett i,« sa Luripus, »men korfor tok han der R. A. bygget te Renholdsverket?«

»Jau, han vet at de lønner seg å stå på god fot med di så ska jårre reint etter en.«

»Jaggu e de sant så dei seier,« sa Luripus, »men korfor driver ikkje Halfdan me mange folk?«

»Jau, du vet han studerer så mykje på all den råttenskapen så e i samfundet å han ikkje redde for å skrive om de heller, men de e der mange som ikkje liker.«

Åja, då forstå eg deg,« sa Luripus, »men korfor maler Mons Kløverhuset?«

»Jau, han leiter etter en firkløver, men ikkje trur eg han fant han der.«

»Ikkje eg heller,« sa Luripus, »men korfor maler han der Vaardal husene te Moderne Bygg?«

»Jau, du vet han e moderne i prisen.«

»De trur eg så gjerne,« sa Luripus, »men korfor maler Trygve, Basten, Torolf, Arnholt og flere så mykje for kommunen?«

»Jau, de kommer av at di har meldt seg inn på den kommunale vedlikeholdsforsorgen.«

»De har du sannelig rett i,« sa Luripus, »men korfor driver kommunen med egne malere?«

»Jau, meistrene ble for billig, å jøre for mykje arbeid. No ska di jorre mindre arbeid, og få di bevilgede pengene fortere opbrukt så sjefene kan få seg en kommunal kvile.«

»Jau, di e lur di,« sa Luripus, »men korfor tok han der Haakon den der fjellhytten på Kvamskogen før jul?«

»Jau, han ville vel at folkene skulde få dyrke ski-sporten før det blev slutt, og no e de slutt,« sa eg.

»Okk eg e så enig med deg i de. Der e så mykje eg vilde ha sport deg om, men de får være te en annen gang. No må eg ner på Torge å se om eg får tak i nokke fisk te madammen,« og dermed gikk Luripus fra meg.

H a a k k a e n.

Hyldest til kvinnen.

Mel.: Vals av »Den glade enke«.

Eva, skapt av Adams ribben, yndig lett.
Slik en skapning hadde Adam aldri sett.
Helt fullkomne linjer, hår som strålegull;
vakker holdning, grasiøs og yndefull.

Vårfrisk fager stod hun der med solfylt smil.
Skjønne dype stjerneøine — uten tvil.
Ferskenhud og runde, varme bløte kinn;
munnen som en duggfrisk rose skjær og fin.

Adam blev betatt av Eva, så er meldt
og hr. Adam blev den første tøffelheld.
Eva lever ennu — Adam likeså.
Like villig vil han under »tøflen« gå.

Kvinnen av idag er slik som Eva var.
Hun den samme sex appeal og charme har.
Like øm og yndig; like »ny« enda.
Like skjønn og like syndig nu som da.

Et godt år

ønskes Dem av

A/s Den Kemiske Fabrik Norden

Oslo

Helt å definere kvinnen går ei an.
Klok på kvinnen blir iallfall ingen mann.
Hennes sinn kan skifte som været i april,
og som regel blir det slik som kvinnen vil.

*

Derfor sangerbrødre la oss hylle da,
våre damer med et ekstra høit hurra.
Kvinnen lenge leve — kvinnen generelt.
Våre egne sangerdamer spesielt.

Bj.

Et ha-stemt trekløver.

Skjebnen må utvilsomt ha en finger med i spillet når både den tidligere sekretær og referent til »Maleren« og hans to etterfølgere samtlige bygger sine borgerlige navn på håpets forbokstaver — Halfdan Hansen, Haakon Hansen og Henrik Holm.

Det må derfor ansees som en medfødt naturlighet at de alle tre lever i håpet, men faktum er at de bygger dette på høist forskjellige premisser.

Halfdan tror at redningen fra det økonomiske kaos innen faget bare kan bli av varig karakter ved en endring i de økonomiske synspunkter hvorpå samfundet er bygget.

Ja, han er så løien at han tror jorden er skapt av Vår Herre til bruk og til fordel for oss alle, og at de som har jord derfor skal betale en godtgjørelse eller grunnskyld til samfundet for den fordel de har av jorden fremfor oss som ingen har.

Når denne grunnskyld overalt avpasses etter bruksverdien får jorden ingen salgs- eller bytteverdi før den er foredlet til varer, ved arbeide.

Han er derfor også imot at vassdrag selges fra mann til mann og avhendes for syv hundrede ganger så meget som de kjøpes for.

Han liker heller ikke at central jord i byene, som århundrer tilbake bare hadde landbruksverdi, blir omsatt til en million kroner målet, fordi vi gjennom skatter har bedret beliggenheten ved moderne veier, belysning, havneanlegg og trafikkruiter.

Halfdan mener at all gevinst, som skyldes beliggenhet eller naturens rikdom, er en anvisning som urettmessig og uten arbeide gir rett til produsentenes varer, således at der blir mindre verdier tilbake til fordeling mellom dem som produserer alle livets goder.

Han mener at dette er vår tids mest storstilte tyveri, beskyttet av loven og skapende den maktens mentalitet som undertrykker rettsfølelsen og behersker verden idag.

En sekretær som er så optatt av forholdene utenfor laget bør være fri foreningsarbeidet, og det er på tide Haakon tar sekretærstillingen.

Mens Halfdan påstår at forholdene skaper mentaliteten, mener nemlig Haakon det motsatte.

Når vi ser på mentaliteten hos malermestrene, synes vi at sekretæren må ha mere enn nok med all den mentaliteten som vi har i foreningen, og her synes vi Haakon er på sin rette plass.

Gjennom sitt livssyn er hans tankeliv trenet og det har mere å si for en sekretær enn megen tale.

Det skrevne ord står stemplet lenge efter at det talte er glemt.

T. II

Men så gjør det godt der det kommer.
Den gir malingen en hårdhet og slite-
styrke som aldri før. Forlang

TENAXOLJE

OSLO A/S MONOPOL LAKK- OG MALINGFABRIKK BERGEN

KVALITETSBRILLER

OPTIKUS

J. SOLBERG HANSEN

STRANDSHJØRNET

INNG. PRA TORVET

Det er blitt skikk og bruk at sekretæren er foreningens representant i all korrespondanse av betydning, og dette gir ansvar.

Der er ingen tvil om at Haakon tar denne oppgave som en mann.

Derfor har han også sagt op kompaniskapet i sin bedrift for å ha ryggen fri når foreningen krever det.

Han trer derfor inn med friske krefter, og vi ønsker ham hell i sin gjerning.

Henrik som er vår nye referent og den yngste av trekløveret, er tiltross for dette allerede blitt den mest nøkterne av dem.

Han holder sig ikke til jorden på den svevende måte som Halfdan gjør det.

En av hans mange byggende planer er å avskaffe den ødeleggende konkurranse innen faget, ved et stort kooperativt foretagende, hvor samtlige mestre går inn som deltagere.

Dersom tanken kan gjennomføres, vil den sikkert skape roligere forhold, men planene må utarbeides meget omhyggelig på forhånd.

Eksempelvis må det bestemmes om de store mestre skal være større enn de små, om arbeidet skal fordeles som i »Mussacentralen« i forhold til den lønnskonto hver mester har hatt i de siste 10 år o.s.v.

Disse forskjellige problemer tilkjennegir at der er mange oppgaver som ligger og venter på det nye styre, og det er bra således.

Arbeide vil også i fremtiden være en velsignelse, og bare det kan hindre den rust på folkeviljen som selv de beste rustbeskyttelsesfabrikata ikke formår å verne oss mot.

M. J. RASMUSSEN

BLIKKENSLAGERVERKSTED

SVERRESGATE 24 (ved Folkets hus)

Telefon 13373

En prat med Olsen.

Maler Olsen fra Marken er en mann i vel 70-årene. Dessverre hører han svært dårlig, men tross sin høie alder og døvhet er han en mann som følger godt med i daglige aktuelle spørsmål, og et sprudlende godt bergenshumør han han også. — Jeg traff ham forleden i byen så nu vilde jeg gjerne slå av en prat med ham.

Goddag Olsen, er det Dem som står her og soler Dem. — Å goddag Pitter e de Jer. Ja det var no snuse meg godt eg fikk en te prate me. — Det er vel lenge siden De har vært i arbeide nu, De lever vel på minnene av opspart arbeidskraft. — Ka seier I Pitter far? Jeg spør om De er i arbeide? — Om eg e i arbei, det va no et løgent spørsmål no når vi har fått folkepangsjon. Det var no forresten på tide vi fikk trøkke oss inn under staten.

Hvad sier De om malerkampanjen? Om eg vil ha malersjampanje, ka honen e no det for nåkke. Eg har hørt snakk om skomakerlaks, men at de har fått malersjampanje det har eg ikkje hørt før no.

Nei, jeg sier malerkampanjen. — Å, malersangen, jo den kan eg lære deg. Den e sån den:

Høsten er kommen, hør stormene gnyr,
mesteren tar avskjed og svennene flyr,
pøsene i hyllen på rad tar sin plass,
kostene i baljen de finner sin grav.

Nei, nu gir jeg mig over. Det var malerkampanjen jeg spurte om. — Va de malerkampanjen du sporte om? — Ja. — Ja eg må seie di e galen no for tiden. Den reklamen e hvist gått i bloe på folk.

Det va jo tidlig på våren at di begynte å reklamere, eg hadde god tid den gangen, så eg gikk meg en tur rundt i byen, å kor eg kom hen var der reklamer. På et plankejere såg eg et billede av Nygårdsvollen. Han så forresten litt mollefonken ut stakkaren, men det vakje så rart for på siden sto der: Mal De også. — På fortaugene og kor i donderen eg så satt der katter og malte, men det verste av det hele va at når eg kom hem sto madam Bensen som bor i 1. etasje å malte tullipaner på kjøkkenet. Hon hadde fått en oppskrift fra Schönberg Bjerke sin kokebok.

Hvad synes De om den nye tariffen som vi fikk ivår?

De nye trikkene far, jo di e fin di, men eg synes di e litt dyre. — Det var tariffen jeg spurte om? — Trafikken, jo den e jo så forhastet og opkjørt så det ender no vel me at de kjører seg fast. — Nu har vi fått akkordsystem også. — Akutt nyrestein, ja stakkars foreldrene de har nok å stå i op igjennem årene. Han skal vel opereres då vel for det nytter nok ikkje med diett. Du vet det er fristende med møkke og god mat og en dram på toppen også. — Nei no vil jeg gå til middag Olsen. — Har du fått midnattsolen? — Ja du eter deg inn alle plasser. — Ja ja, god middag Olsen. — Nei det tror eg ikkje du blir feit av.

SADOLIN & HOLMBLAD ^A/S

Nordens største og eldste Farve- & Lakkfabrikk.

Over 100 års erfaring.

Grunnlegger: **Jacob Holmblad**

1736 — 1806

I 1777 underskrev Jacob Holmblad, grunnleggeren av Sadolin & Holmblads Farvefabrikker, en kontrakt hvori han lovet alltid å levere ekte, prøveviktige og forsvarlige fabrikata. -- Denne kontrakt opfylte Jacob Holmblad i fullt mål.

I 159 år har det vært motto for vårt firma, og i tidens løp er dette inngått i publikums bevissthet. Ved daglig omtale mann og mann imellem har Sadolin & Holmblads farver og lakker fått ry som kvalitetsvarer. Dette ry har bredt sig videre og videre og resultatet er blitt at firmaets farver og lakker kjennes og brukes verden over.

Vår suksess skyldes, at vi stadig har dette gamle motto for øie i forbindelse med den største mulige anvendelse av teknikk og videnskap.

På våre laboratorier arbeider til stadighet en stab av ingeniører for å forbedre bestående varer og fremstille nye. Råvarer og ferdigvarer kontrolleres for stadig å kunne levere publikum det beste. Ved å anvende »S & H«s farver og lakker vil De være sikker på å få det beste og smukkeste, som kan fremstilles.

Vår representant står alltid til tjeneste med besvarelse av tekniske spørsmål.

Representant:

THV. HANSEN — BERGEN — Telefon 17833 — 13571

Hittil har han nemlig, såvidt vi vet, ikke gått kjøkkenveien for å samle nye kunder.

Nils kom tidlig i lære, blev tidlig svenn og veien til mester blev ikke lang. Han innså snart at med håndvogn kunde det ikke bli forretning, og anskaffet sig derfor den ene bil etter den andre.

Fremover gikk det slag i slag og i sommer holdt han bryllup.

Han har altså nu en herskerinne hjemme, og kan selv ofre alt arbeide på forretning og forening?

Han er riktignok ikke blitt bestefar ennå — der er nemlig ingen arvinger — men fortsetter fremgangen i samme tempo som på andre områder, går tiden hurtig og når dagen opprinner er det vårt ønske at vi fremdeles er de samme gode venner og kolleger.

Ingen kan påstå at Ivar konkurrerer med Simm-Sivertsen, men faktum er at han er en god bollemester som også tenker på det vi skal ha ved siden av bollelene. —

En vesentlig årsak til hans dyktighet er det naturligvis at han forstår å sette pris på sandpapir av god kvalitet, og han har som bollemester vært en stor forbruker av sandpapir nr. 1, hvilket alltid bringer gode resultater.

Tiltross for at Ivar ikke har svømmehud mellom tærne er han en ypperlig premiesvømmer og dertil meget renslig. Han tar sig alltid et bad når han har vært på svømmetur.

Riktignok sier han at det bare er etter Vågsløpet han bader, men det sier han bare på grunn av sin store beskjedenhet.

Overfor damer derimot er ikke Ivar beskjeden, med den følge at han ofte fortsetter å gå i vannet.

Hvorvidt han også da tar bad etterpå kan vi dessverre ikke uttale oss om.

Alle de andre Ivar sine gode sider er så velkjent at det er unødvendig å nevne dem her.

Vi vil bare ønske at han frem gjenem årene forstår å bevare de gode egenskaper vi har lært å sette pris på.

Den nye varaformann

skal også nevnes idag selv om han ikke får en hel omgang før i neste nummer.

Som alle vet har Nils fått idrettens æresbegreper i vuggelage.

Nils er en handlingens mann hvis noget selvbevisste vesen avbalanseres ved en utpreget sans for ærlighet og real optreden.

Malvin har hatt herredømmet over formannsklubben det siste år og det herredømme misunner vi ham ikke.

Det er ingen lett sak å holde styr på malerne, hvis humør er like svingende som Fløistangen.

Derfor styrer Malvin med fast hånd, dempende de oprørske gemytter således at sakene kan sluttbehandles i god tid.

Det eneste vi vil bemerke er at formannen i sterkere grad bør gripe inn mot medlemmene som i ubehersket

hissighet bruker uhøviske ord på møtene. Ved å gripe inn i sådanne tilfeller kan formannen gjøre meget til høinelse av omgangstonen på våre møter, således at også de mindre grovkornete som bruker sandpapi nr. 1 kan ha glede av å være tilstede.

Med disse ord ønsker vi formannen lykke til det videre arbeide.

Hvad damene så på sangerferden.

Mel.: En glad trall.

Til Tyskland gikk turen med damer,
Vi skulde få være da med.
Å slippe en mann fra sitt kammer,
Det gjorde oss alle så redd.
Vi vilde passe på
at alt var comme il faut.
Vi vilde se tyskerne, deres land og fe,
og deres kvinner sart.
Ja, det var ganske klart.
Og meget og mere tra la la la la.

Begynnelsen, ja den var herlig,
for sjøen den var alt for vill.
Den vugget oss fast og så kjærlig,
Så vi gav til tosk og til sild.
Igjenem tunge brått
ja, det var riktig rått,
i pels eller sjømannsdress, ingen var no' tess.
Men da vi så kom frem
vi sa med fynd og klem,
nu var vi i Hamburg, tra la la la la.

Det første i Hamburg vi gjorde
å dra til St. Pauli en kveld.
»Ein Grosses« herr Ober, til bordet,
vi prøv't oss i tysken med hell.
Vi drakk av fulle drag,
ja, det var ingen sak,
for tyskernes øl det gjør godt og gir humør.
Og vi var med i dans,
vi var jo kom't til lands,
i Zillerthals hule, tra la la la la.

Nu fikk vi se hvad vi vilde,
en storby ved dag og ved natt.
Og mennene våre var snilde,
de måtte jo følge sin skatt.
Dog nogen ymtes om
De gikk på Hypodrom
og forede hesten med øl og så de red.
I kjolens svarte dyst
og skjortens hvite bryst,
de travet så flott, tra la la la la.

na skar vi kjøpe så meget vi vil ha.
Å kjære mann, betal
vi sier »ein jedes mal«,
hvis penger du har nok, tra la la la la.

I Lübeck og i Travemünde
der var meget sinnrikt å se.
På stranden der kunde man synde,
i Lübeck der kunde man be.
Å gid for marzipan,
så tenner rant i vann,
den kjøpte vel alle som kunde betale.
Så gikk det til Berlin,
du himmel for et syn.
Der natten var sort som tra la la la la.

Omsider så kom vi tilbake
til Bergen, vår kjæreste by.
Det sikkert oss vilde nu smake,
til sengenes varme å ty.
For alle var vi trett,
og alle var vi mett
av inntrykk vi fikk under turen var så kjekk.
Vi alle takke vil,
for det var greit og gildt
å kunne være med på en Tysklandsturné.

H.

KJØP NORSKE TAPETER!

Vi vil iaar bringe en mængde nyt i moderne
og vakre mønstre og farver til alle priser.

VALLØ TAPETFABRIK

VALLØ pr. TØNSBERG

Telegr.adr.: Tapetfabriken, Tønsberg

Telefon: 803 TØNSBERG

DEN NORSKE SANDPAPIRFABRIK

— VALLØ —

Fabrikerer Sandpapir i fortrinlig kvalitet
Støtt norsk industri — Bruk vort Sandpapir.

Telegramadresse:
SANDPAPIR, TØNSBERG

Telefon:
803 TØNSBERG

Vereenigde van der Burg's Japanlak Fabriken

ROTTERDAM

Verdenskjendte
lakker og fernisser

Representant og lager for Norge:

GEORG LUND

Trøndergt. 9 a - OSLO

Arabin til ethvert bruk:

(Tørklister)

Tapetsering	Eskefabrikker	Skofabrikker
Linoleumspålegning	Papirfabrikker	Rotasjonspresser
Bokbinding	Kartonnasjefabrikker	All slags etikettering
Posefabrikker	Reiseeffektfabrikker	etc.

Til samme bruk fremstilles også flytende plantelim til laveste priser.

Representert ved
Falkenberg & Anderssen
BERGEN — Telefon 13362

Norsk Plantelim A/s
OSLO

NIKOLAI M. NIELSEN & SØN A.s
FARVEHANDEL
STRANDGATEN

MALERMESTRE!

Kjøp hos os alle sorter Maleryarer,
Sandpapir, Kvistelak, Pimpsten etc.

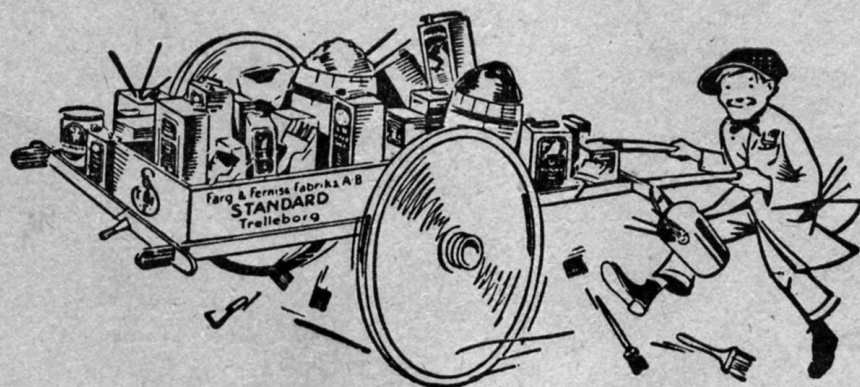
Baumann's Farveleksikon

er det mest komplette farveverk som foreligger.

1359 farver i lommeformat,
foruten mer begrensede utgaver.

Priser og opplysninger hos
HALFDAN HANSEN, Lodin Leppsgt. 4, Bergen

Godt nytt år — med lakker från —

„Standard“
Trelleborg